

V PRIESTOROCH DK ŠAĽA
Výstava detských ilustrácií k 50. výročiu Zlatej priadky – ZUŠ, Šaľa, výtvarný odbor
(Foyer DK Šaľa)

Výstava fotografií z histórie Zlatej priadky
(Foyer DK Šaľa)

ODBORNÁ POROTA
PhDr. Ľubomír Šárik
Mgr. art. Katarína Hitzingerová, ArtD.
Mgr. art. Alena Weisel Lelková
Mgr. Karol Horváth
Mgr. art. Lenka Dzadíková, ArtD.

DETSKÉ FÓRUM
Mgr. Kristína Šimková

VYHLASOVATELIA
Národné osvetové centrum z poverenia Ministerstva kultúry SR
Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR

ODBORNÝ GARANT A HLAVNÝ PARTNER

ORGANIZAČNÝ GARANT

SPOLUUSPORIADATELIA

MEDIÁLNI PARTNERI

javisko.sk

SPONZORI

Listy Tálíe #5

VYDALO: Mestské kultúrne stredisko v Šali v spolupráci s Národným osvetovým centrom

ADRESA: SNP 16, 927 01 Šaľa, tel.: 031/ 770 4051

REALIZAČNÝ TEAM: MsKS, Šaľa, Realxpo, s. r. o.

REDAKCIA: Alexandra Štefková, Ivan Al'akša, Alexandra Andrášiková, Laura Hadnagyová, Emese Szalai

FOTO: Roman Artim

GRAFICKÁ ÚPRAVA: Josei Studio

NÁKLAD: 250 ks, nepredajné

ROK VYDANIA: 2023

Listy Tálíe #5

detskej

ZLATÁ PRIADKA

SOBOTA 27. MÁJ 2023

NA VLNÁCH IMAGINÁCIE, OBJAVOVANIA A KREATIVITY

Č

o tvorí rieku? Voda alebo brehy? Ak sa však pozrieme na rieku z výšky odkryje sa pred nami striebristá stužka vinúca sa ako had. Aj s 50 ročnou Zlatou priadkou je to tak. Nepotrebujeme vstupovať do tej istej vody ani nehľadať breh, z ktorého sa dívame. Každý okamžik súčasnosti priveje na javisko divadla hraného deťmi tému výsostne odrážajúcu páľčivé problémy prítomnosti. Iné pre najmenších interpretov, iné pre skoro dospelých.

Čím sa zaoberajú tvorcovia divadiel hraných deťmi je svedectvom o tom, či deti v súčasnosti žijú, čo ich trápi, k čomu sa chcú vyjadriť. Alebo tí mladší ozvlášťujú tradičné rozprávky o rozmer detskosti dneška.

Nežijeme vo svete krízy, ale krízou žijeme. Votkala sa do našich životov cez medziľudské a technologické diktáty okolitého sveta. Zasiahla aj svet tradičného vnímania udalostí a inštitúcií ako sú rodina či škola. Svet technológií nosia deti so sebou, obraz zastupuje kritické myslenie, deti zažívajú rozpad rodinných väzieb, dobieha ich šikanovanie. Ľudská dôstojnosť sa stráca za sociálnymi sieťami. Svet verejný, spoločenský a súkromný splývajú. Niet súkromia, myslenie o svete sa vytráca a zamieňa sa priamociarými riešeniami. Čo môže človeka zachrániť? Aké hodnoty v súčasnosti sú prekážkou apokalyptických scenárov o zániku ľudstva? Z inscenácii pri veľkom zovšeobecnení sa tým pomocníkom a nádejou stáva láska. Priateľská, rodičovská. Aj problematika mužov a žien, vzťahov medzi generáciami sa objavila v inscenačných projektoch. Ako je to možné? Nemôžeme svet detstva vnímať iba optimisticky z pozície dospelých. Deti nám ukázali aké problémy ich trápia a o čom chcú vypovedať, provokovať našu apatickú myseľ alebo iba sa s nami podeliť o ich zdieľanie skutočnosti.

V súčasnom divadle hranom deťmi aj medzi tými najlepšimi vidíme posun od imitácie skutočnosti k tvarovej rozmanitosti zohľadňujúcej skúsenosti a vek dieťaťa. Tvorcovia posledné roky vo svojich inscenáciách nepoukazujú prostredníctvom detí čo ich trápi a ako svet okolo seba vidia, ale aj tvar javiskovej podoby nadobúda výrazný estetická zmysel. Vnímame premenu praktických významov na objekty estetické čo je výsada umenia.

Umelecko – estetická hodnota tohtoročnej jubilejnej Zlatej priadky obnažuje poslanstvo spred rokov, kedy divadlo hrané deťmi si

muselo presadiť svoje emancipované miesto medzi ostatnými dramatickými druhmi amatérskeho javiska. V súčasnosti tvorcovia s deťmi slobodne odкрývajú problémy života detí a v javiskovom tvare. Súčasným divadelným jazykom ho prenášajú na javisko.

Nebudeme hovoriť o jednotlivostiach a kolektívach osobitne. Pre všetky súbory na tohtoročnej Zlatej priadke platí, že tvorcovia sú poučení, poznajú psychiku dieťaťa, vedia správne odhadnúť schopnosti detí, používajú najrôznejšie postupy aby detských interpretov inšpirovali. A ich divadelné predstavenia inšpirujú. Nie len svojich rovesníkov v hľadisku, ale aj tých skôr narodených. Vytrhávajú nás z apatie a melanchólie každodennej rutiny a poukazujú na hodnotu svojho detstva. Zdôrazňujú potrebu racionálneho myslenia, emocionálnej hĺbky spolu prežívania. Stoja ako piliere na prekážajúcich odumieraní ľudskosti.

Všetky inscenačné zložky utvárajúce divadelné predstavenie hrané deťmi silno obnažujú skúsenosť tvorcov, vnímavosť starších interpretov. Tí mladší zase vytvárajú pravdivý obraz o vnímaní sveta okolo seba. Neboja sa karikovať svet dospelých a ostrými šľahmi pripomínajú, že detstvo, hoc vidia svet pre nás už zastretý minulosťou, je rovnako svetom poznania a prežívania ako svet dospelých.

O pedagogickom, umeleckom a inšpiračnom majstrovstve vedúcich súborov či režiséroov by sme mohli napísať iné poznámky. Čo dodať na záver? Ad multos annos Zlatá priadka Šaľa 2023

Ľubo Šárik

ÚSCHOVŇA

DDS Bodka, ZUŠ, Veľký Krtíš (Silvia Svákusová)

Inscenácia sa odohráva na stanici, kde sa nachádza úschovňa. A nie hocijaká úschovňa. Úschovňa pre uponáhľaných rodičov a ich nepochopené deti. Predstavuje nám rôzne postavy s odlišnými príbehmi, no všetky deti majú jedno spoločné – sú uložené do úschovne, kam boli dané potom, ako z nich rodičia chceli mať perfektné deti, no ich očakávania vyšli na zmar. Divadelnú hru Úschovňa nám predstavil DDS Bodka z Veľkého Krtíša. Bola to veľmi zaujímavá hra, skvelú atmosféru dodávala hudba a kostýmy účinkujúcich. Súbor sa na toto predstavenie pripravoval približne pol roka a prípravy si veľmi užili. V interview nám Samuel Sojka priblížil myšlienku hry: „Znázorňuje to, ako niektorí rodičia, ktorí nemajú svoje perfektné dieťa alebo sa nevedia oň starať, ho odstrúkujú, a to dieťa potom zostane samé.“

ŠŤASTIE JE LÍŠKA

Na stanicach sú úschovne. Ľudia si do nich pri prestupovaní na ceste odniekiaľ niekam odkladajú batožiny, ktoré sa im nechce vláčiť pri prechádzke mestom, na ktorú ostalo pár hodín, alebo ťahať na rýchlo kávičku s kamarátom z detstva, ktorého sme roky nevideli, možno si cez ňu zločinci vymieňajú kontraband...

V inscenácii súboru Bodka do nej môžu nespokojní rodičia odložiť svoje deti. Je to výhodné. Som rodič a niekedy, celkom výnimočne a len vo veľkom afekte, by som takú možnosť pre svojich pubertálnych synov využila. Hrozná predstava. Kolektív súboru sa inšpiroval poviedkami Etgara Kereta Trblietavé oči a Záhadný koberec. Rozmaznané trblietavé dievča, neviditeľný chlapec, dievča, ktoré presiahlo váhový limit. Úschovňa je naplnená na prasknutie neznesiteľnými deťmi a my sa postupne v retrospektívnych čriepkoch ich dozvedáme príčiny ich odloženia. Tie bývajú ukryté hlboko v nepríjemných spomienkach. Nie detí, ale ich rodičov. Hlboká pravda, ktorú si

ako rodičia nechceme priznať. My sme tí, čo robia deťom domov neznesiteľným. Silvia Svákusová odvodila s deťmi poctivý kus partnerskej práce. V premyslenej funkčnej scénografii, kde výtvarne výborne fungovali kostýmy dotvárajúce charaktery postáv. Nápadito využili kontrastnú fyziognómiu detí rôzneho veku (malíčková matka a vysoká dcéra, ktorá prerástla mame cez hlavu), veľmi dobre zvládli prácu so svetlom i hudbou. Ako rodič ďakujem za zážitok precitnutia.

Alena Weisel Lelková

DOBROTÝ DETSKEJ POROTY:

„O tom ako sa rodičia správajú k svojim deťom.“
 „Páčila sa mi scéna so zrkadlom a modrým svetlom, že videla tie nedostatky, to bolo silné.“
 „Áno kde sa snažila stotožniť so svojimi nedostatkami.“
 „Tá skriňa bola ako narnia do iného sveta, alebo prechod do iného sveta.“
 „Plechová skriňa je studená, nedáva pocit bezpečia.“
 „Ale naopak keď som bola malá som sa rada skrývala do skrine, cítila som sa tam bezpečne, ale to bola drevená skriňa.“
 „Tašky sú ako deti, že sú na príťaž svojich rodičov.“
 „Kostými boli celkom fajn, reprezentovali povahy postáv.“
 „Téma tohto diela boli problémy detí a ich rodičov.“
 „Rodičia chceli svoje deti ochrániť pred problémami, príhodami, ktoré sa im stali v detstve, a až neskôr si uvedomili ako na svoje deti tlačili, uvedomili si svoje chyby.“
 „Mali by sme si ako deti vážiť svojich rodičov, ale aj rodičia by si mali vážiť svoje deti.“
 „Jedna strana skrine znamenala úschovňu a druhá časť skrine znamenala okolitý svet.“
 „Pekný efekt spravili keď hlavné svetlo bolo v strede a červené zastieralo ostatných.“

Organizátori celoštátnej súťaže a prehliadky na návrh odbornej poroty udeľujú tieto ceny a ocenenia:

• **Hlavná cena a priamy postup na Scénickú žatvu Martin 2023 a festival TvorBA 2023, Zlaté pásmo, vecná cena NOC Bratislava**
DDS Bodka, ZUŠ, Veľký Krtíš za inscenáciu ÚSCHOVŇA

• **Cenu primátora mesta Šaľa organizátori udeľujú na návrh Detskej poroty – Detské fórum, Zlaté pásmo**
DS Trma-vrma, Spojená škola, Letná ul. ZUŠ, Poprad za inscenáciu NULY A JEDNOTKY

• **Zlaté pásmo a špeciálna cena za precíznu prácu s javiskovým znakom, vecná cena MsKS Šaľa**
DDS Bebčina, ZUŠ Š.Baláža, Nová Dubnica za inscenáciu ALBUM

• **Zlaté pásmo a špeciálna cena za generačnú výpoveď zobrazenú súčasným divadelným jazykom, vecná cena CVC Šaľa**
Divadlo FALANGIR, Kostolište za inscenáciu SPOJENIA

• **Zlaté pásmo a špeciálna cena Alenke Váradyovej a kolektívu za autorské spracovanie témy kyberšikany, vecná cena KOS Nitra**
DS Trma-vrma, Spojená škola, Letná ul. ZUŠ, Poprad za inscenáciu NULY A JEDNOTKY

• **Strieborné pásmo**
– Divadelný krúžok pri ZŠ Š.Senčička, Starý Tekov za inscenáciu VOLÁM SA KAROL
– SPAD, ZUŠ, Svidník za inscenáciu VŠETKY CESTY VEDÚ DO ...
Vaša banda, ZUŠ F. Špániho, Žilina za inscenáciu „INI“
– DDS Bebčina, ZUŠ Š.Baláža, Nová Dubnica za inscenáciu POD KUPOLOU
– Studio 12+20, ZUŠ J. Fabiniho 1, Spišská Nová Ves za inscenáciu PRÍBEH ZO ŠKÔLKY
– Dobrovítazí, ZUŠ V. Habovštiaka, Nižná za inscenáciu O ŠKAREDEJ PRINCEZNEJ
– DDS Ženy, ZUŠ J. Rosinského v Nitre za inscenáciu ŠŤASTIE JE LÍŠKA

• **Bronzové pásmo**
– Divadielko na DLANI, Voderady za inscenáciu TAKÁ NEOBYČAJNÁ HODINA
– Divadelný súbor pri ZUŠ, Brezno za inscenáciu JANKO HRAŠKO
– DS Čiarový kód pri ZUŠ J. Kowalského, Bratislava za inscenáciu O JANKOVI POLIENKOVI
– LEN TAK, ZUŠ, Smežany za inscenáciu CESTA ZA HRANICU

50. Celoštátna postupová súťaž a prehliadka detskej dramatickej tvorivosti je súčasťou Scénickej žatvy v Martine

Mestské kultúrne stredisko, Šaľa, 24. – 27. mája 2023

Podujatie sa uskutočnilo s podporou Ministerstva kultúry SR, Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR pod záštitou primátora mesta Šaľa.

- **VYHLASOVATELIA:** Národné osvetové centrum z poverenia Ministerstva kultúry SR, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR
- **ODBORNÝ GARANT:** Národné osvetové centrum, Bratislava
- **ORGANIZAČNÝ GARANT:** Mestské kultúrne stredisko pri meste Šaľa
- **SPOLUUSPORIADATELIA:** Krajské osvetové stredisko v Nitre, Regionálny úrad školskej správy v Nitre, Základná umelecká škola v Šali, Spoločný školský úrad, Šaľa, Centrum voľného času, Šaľa
- **LEKTORSKÝ ZBOR:**
- **ODBORNÁ POROTA:** Lubo Šarik, Katarína Hitzingerová, Alena Weisel Lelková, Lenka Dzadiková, Karol Horváth
- **DETSKÉ FÓRUM:** Kristína Šimková

Šaľa 27. mája 2023

DDS Bodka, ZUŠ, Veľký Krtíš: inscenácia ÚSCHOVŇA

DS Trma-vrma, Spojená škola, Letná ul. ZUŠ, Poprad: inscenácia NULY A JEDNOTKY

DDS Bebčina, ZUŠ Š.Baláža, Nová Dubnica: inscenácia ALBUM

Divadlo FALANGIR, Kostolište: inscenácia SPOJENIA

SPOJENIA

Divadlo Falangir, Kostolište (Beina Reifová a kol.)

Teo, 12-ročný chlapec, ktorý svoje problémy zapíja alkoholom, aby sa dostal z nekonečnej slučky šikanovania. Táto jeho závislosť sa mu stane osudnou. Inscenácia nám ukazuje pohľad do mysle detí, ktoré to nemajú v živote jednoduché a spôsob, akým vnímajú svoje okolité útrapy. Divadlo FALANGIR nám predstavilo príbeh Spojenia. Inšpirovaní boli knižnou predlohou Delphine de Vigan, ktorú povinne čítali. Na otázku, ako sa im navčičovalo, nám v rozhovore odpovedala Sabina a Ema: „Navčičovalo sa nám veľmi dobre, tým, že sme nemali ani texty, my sme do toho vlastne vložili vlastné myšlienky a pracovali sme na tom všetci, nielen naša pani učiteľka, ale všetci sme do toho dali svoj podiel.“

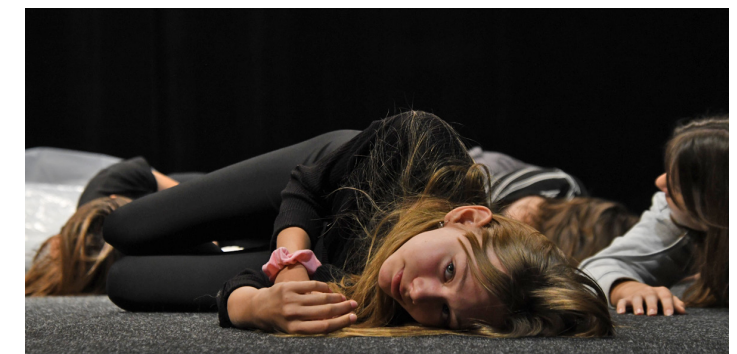
AKO MÁM DOSPIEŤ, KEĎ SA NEVIEM NÁJSŤ?

Inscenácia divadla Falangir „Spojenia“ z Kostolišta je generačnou výpoveďou, ktorá zachytáva fragmenty slov a situácií, ktoré si nechceme pripustiť a už vôbec nie vidieť. Vo výborne vystavanej expozícii prichádzajú na javisko deti, ktoré si medzi sebou tlmočia problémy v škole, rodine a z kamarátskeho prostredia. Rytmicky opakujú kľúčové slová ako: úspech, stres, idem, škola, krik, ktoré sa v jednotlivých obrazoch varirujú od kolektívneho k individuálnemu postojú a naopak. Príbeh šikany a problematický vzťah s rodičmi sa lineárne dostáva ku konkrétnemu príbehu o dvanásťročnom Teovi, ktorého

rodičia sú rozvedení a svoje osobné zlyhania tlmočia cez agresívny boj o dieťa. V javiskovom stvárnení je Teo omotaný čiernou gumou, ktorá sa ťahá z jednej a ľavej strany a podporená hudbou Bruna Vidana – stereotypné opakovanie hudobného motívu doplnené rozbíjaním niečoho skleneného. Hudba symbolizuje vnútorný svet Tea, ktorý sa prikrytím igelitovej plachty stáva viditeľno – neviditeľným. Scéna, v ktorej sa po rodičovskom boji o dieťa vytvorila dve skupiny s palicami a vzájomným pretláčaním sa dostávajú raz na jednu raz na druhú stranu. Škoda, že sa palice ešte nevyužili v ďalších obrazoch. Ďalšou témou, o ktorej sa hovorí, že sa deti nedotýka je požívanie alkoholu, ktorý sa na Slovensku definuje ako „slovenský národný šport“. Závislosť s fatálnymi následkami, ktorá je stále prehliadaná a jej užívanie podporené reklamami v médiách. Mráz, ktorý behá po chrbte je zo scény, v ktorej zvinú Tea do igelitu smeruje k individuálnej identifikácii sa s témou. Vyhovárание sa. A to mrazí. Dokedy sa budeme vyhovárať? Dokedy sa budeme len prizeráť? Ďakujem Falangirovci ☺

Katka Hitzingerová

DOBROTY DETSKEJ POROTY:

„Mne to pripomenulo ten prípad dvanásťročnej v Miloslavove keď vyliala kofolu, a potom ju zbili, naliali alkoholom a natáčali.“
„Hral tu rolu alkohol.“
„Bál som sa o toho chlapca pod igelitom či dýchal.“
„Šikana a jej dôsledky.“
„Dôsledky našich činov, aj keď sme opití.“
„Tie palice znamenali súboj otca a matky.“
„Alebo súboj svojho vnútra.“
„Keď búchali palice o zem, to mohlo znamenať nátlak spoločnosti, stres.“
„Ten pás okolo hlavnej postavy, keď sa oňho dotahovali z jednej strany na druhú, a nevie čo má robiť. Na koho stranu sa pridať.“
„Alebo že bol chytený do vlastných pocitov.“
„Keď ho zabalili do igelitu, ako do batôžka znamenalo, že ho vyčlenili z kolektívu, aby sa nemohol s nimi baviť.“
„Keď tie deti hrali myšlienky a prekrikovali sa, tak som mala zimomriavky.“
„Keď tam bolo o tom nestíhaní – tak som sa do toho vcítila. Lebo dospeli si myslia, že máme veľa toho času, ale ja reálne vôbec nestíham. Mám toho milión v škole, krúžky, projekty, škola. Som unavená.“

ŠŤASTIE JE LÍŠKA

DDS Ženy, ZUŠ Jozefa Rosinského v Nitre (Nikola Jankovychová)

Účinkujúce nám predstavili rôzne situácie, ktoré im prinášajú šťastie. Okrem toho rozprávajú aj príbeh postavy Jakuba. Jeho zvláštnosťou je, že žije v strome so svojou mamou a otcom. Jakub stretáva líšku, s ktorou sa po tom, ako sa s ňou podeli o rožok, skamaráti. Ich priateľstvo však čelí konfliktu, keď sa Jakubovi rodičia rozhodnú odsťahovať.

Je to príbeh o šťastí a priateľstve, obohatený o mnohé rekvizity a odpovede na otázku, čo je vlastne šťastie.

Aký je to pocit keď vám začnú tliekať? Podľa Emky Kunovičovej a Zorky Prochádzkovej výborny. „Ja to milujem,“ dodala Emka.

A na otázku, či si vedia predstaviť hereckú kariéru odpovedali: „Áno, úplne!“

ŠŤASTIE JE LÍŠKA

Šťastie stále hľadáme, túžime po ňom a, častokrát, ak ho aj stretne, nedokážeme ho rozoznať. No a potom sme z toho nešťastní. Ešteže sú tu líšky.

Príbeh Jakuba a jeho kamarátky (aj kamarátov) je doslovne pohladením a zároveň priam ukázkovým príkladom, koľko radosti a potešenia môže priniesť správne uchopená dramatická výchova deťom na javisku a všetkým v hľadisku. Bolo to harmonické a harmonizujúce a v okamihoch, keď sa mierne zasekol text, priam omračujúco čarovné.

Nuž áno, rád sa priznávam, že keď som bol účastný predstavenia DDS Ženy, tak som bol šťastný.

☺ ☺ ☺

Karol Horváth

DOBROTY DETSKEJ POROTY:

„Ja som rozmýšľal či oni mali tie texty, že či to mali navčičené, že či vedeli čo majú povedať, alebo improvizovali.“

„Dobré herecké výkony na to aký majú vek.“

„To bolo pekné poslanstvo vedieť sa podeliť napríklad.“

„Mohla sa tá hudba obmieňať.“ „Lebo stále bola tá istá, nijak sa nemenila.“

„Koľko málo stačí ku šťastiu.“

„Náučné divadlo pre malé deti (napríklad deliť sa).“

„Líška mohla byť imaginárny kamarát, ktorý je tu stále so mnou.“

„Dobré využitie, toľko stoličiek, taká jednoduchá vec, a koľko využitia.“

„Boli zlatunké.“

CESTA ZA HRANICU

LEN TAK, ZUŠ, Smižany (Antónia Bendíková)

Abstraktný príbeh o boji medzi chaosom a nádejou.

Dej sa začína predstavením ľudí, ktorí žijú pri mori. Nastáva chaos, zmätok a vojna, následkom ktorej ľudia postupne vo vojne padnú. Jediná osoba prežije, no nepamätá si svoje meno. Neskôr sa predstaví ako nádej, inscenácia abstraktne poukazuje na to, že nádej umiera posledná.

Ako zvládajú stres herci zo ZUŠ Smižany? „Kým sme v zákulisí, tak to nepríde také reálne, ale keď prideme na javisko – áno vážne sa to deje!“ povedal Lukáš Bendík. „Ja to mám horšie v zákulisí, a keď hrám tak zo mňa všetko opadne, lebo robím to čo ma baví,“ odpovedala Daniela Kleinová. A plánujú sa vydať hereckou cestou? „Ja nie,“ odvetil Lukáš, ale Daniela dodala: „Ja áno, ja som aj prijatá na takú školu.“ Záverečné predstavenie bolo veľmi krásne a my želáme hercom veľa šťastia do budúcnosti.

O NÁDEJI, KTORÁ ZOMIERA POSLEDNÁ

N a tohtoročnej priadke máme presilu náročných tém. Je prirodzené, že deti zobrazujú svet, ktorý sa ich týka, svet, ktorý žijú. A deti nie sú ušetrené zla, len preto, že sú deti. Práve naopak. Sú často vystavené náročným chvíľam či obdobiam a nemajú ešte skúsenosti a mechanizmy na zvládanie kríz. A je tragické, ak okolo seba nemajú ani záchrannú sieť dospelých ľudí, ktorí im dokážu pomôcť.

Viackrát sme na tomto ročníku videli zobrazenú tému šikany

a rozpadu rodiny a súbor Len tak zo ZUŠ Šmižany vniesol na záver prehliadky aj tému emigrácie, ktorá sa kruto dotýka aj detí. Rozhodli sa však pre veľmi všeobecné zobrazenie témy. Inscenácia Cesta za hranicu je alegorická a v hereckom prejave sošná, deklamatívna a prvky pantomíny zas do celkového koloritu inscenácie nezapadajú. Zlo je zhmotnené do postavy s maskou. Ako jediná rekvizita na javisku je rebrik, ktorý však inscenátori nijako nevyužili. Dôraz kládli na zvuk bubny, ktorý symbolizoval smrť. V inscenácii prevažuje pátos a vrcholí vo chvíli, keď ústredná postava povie, že sa volá Nádej. Téma emigrácie je vrstevnatá a v sposledných pätnástich mesiacoch sa nás dotýka aj priamo. Preto je takéto neosobné zobrazenie tejto témy mladými ľuďmi prekvapivé.

Lenka Dzadíková

DOBROTY DETSKEJ POROTY:

„Témou bola krutosť vojny.“

„Veľmi dobré herecké výkony.“ „Úžasné.“

„Hudba, ktorá podporila dej. To sa mi veľmi páčilo.“

„Keď jedno zlo porazíme, ďalšie bude vytvorené.“

„Na záver som mala zimomriavky.“

„Nádej zomiera posledná.“

„Niečo ma na to zaujalo, ešte neviem čo, ale niečo.“

„Išlo o to ukázať, že nádej je tu vždy.“

„Hudba dodala šmrnc.“

„Dobre sa hádzali o zem.“

„Tá maska mohla byť smrť, strach, vojna, zlo.“

„Na záver more pohltilo zlo, ale to zlo sa bude posúvať, aj keď je už koniec.“

„Máaska stvárňovala vyššiu silu, a zhora z rebriku pozerala na následky čo vytvorila.“

„Tragický koniec?“ „Aj ona sa vzdala? Zomrela?“

„Možno ona bola nádej všetkých ľudí na svete.“

„Vždy budú spory vo svete.“

„Zlo je blízko.“